

[Hagen Hagensen]

og det organ, der afgør sagen, og det læge element i dette organ spiller en afgørende og undertiden lidt dæmpende rolle på den måske lidt for ivrige skatteadministrationsmand, der, for at citere ministeren, måske kunne falde for at krænke retsfølelsen hos en eller anden skatteborger. Det er jo således, at ikke alt, hvad der står i lærebøger, ligefrem kan overføres til den enkelte sag, når man lige kommer fra forvaltningshøjskolerne, eller hvorfra det er. Der har det læge element en udjævnende opgave, som jeg også tror det virkelig løser på rimelig måde. Og så er ministeren og jeg jo enige om, at tvivlsomme sager, altså sager hvor der kan være tvivl, bør man ikke forfølge videre. Der er tilfælde, hvor det desværre er nødvendigt for de stedlige ligningsmyndigheder at afsige en kendelse, som egentlig er dem imod, fordi der er givet en bindende forskrift administrativt fra et højere organ, og det var den, jeg godt undertiden ville løses fra for at klare tingene på stedet, som jeg forstår at ministeren og jeg også er enige om.

Jeg takker ministeren for tilsagnet om, at han vil udbygge et organ til lovfortolkning. Jeg er så frejdig at mene, at det kan bedst gøres gennem vedtagelsen af det konservative folkepartis forslag om et skattelovråd, som vi så kan give formen derfor, som den skal være. Jeg tror faktisk, det vil være det, der ville tjene forholdene bedst.

Må jeg lige i forbifarten til hr. Tastesen sige, at når jeg talte om dette tings ansvar for retssikkerheden – det var netop det, jeg sagde – så var det med de loveksempler, jeg nævnte, og det er også et forhold, som vi ikke skal tage op videre under denne debat, det kan vi gøre en anden gang, men det var retssikkerheden, jeg pegede på i den forbindelse.

Så takker jeg også hr. Bernhard Baunsgaard for en bemærkning om, at han også ville være med til et fortolkningsorgan; også den tager jeg til indtægt for skattelovrådet. Jeg tror ikke, hr. Bernhard Baunsgaard har ret i, at kendelser ikke er begrundet, som de skal være det nu også hos de lokale myndigheder. Men det tager undertiden lidt tid at indlære det, og det kan undertiden også være vanskeligt at udforme kendelsen. Dertil er det naturligt, som ministeren har sagt det, måske også nødvendigt, at få en stærkere juridisk indsats på disse områder.

I øvrigt er det min opfattelse, at jurister såmænd ikke er bedst til at have med skattesager at gøre. Det er i realiteten godt uddannede skattefolk, det er dem, der kan det. Men dér skal man stadig væk have det læge element, der træffer afgørelser, og det mærkes også igennem kendelsen, at sådan er det. Det kunne være fristende at gå længere ud, men det vil jeg ikke gøre. Jeg vil gerne afslutningsvis sige med et citat fra Thøger Nielsen, den afgæede professor i skatteret, at »...ligningsmyndighederne i de første instanser må forstå, at der ikke skal skydes fra hofte med ringe eller manglende sans for ofrenes skæbne.«

Jeg hører til dem, der skal afgøre sager i den underste instans. Vi har aldeles ikke lyst til at skyde fra hofte, vi prøver på at ramme plet, men naturligvis skal der være en skive, man kan sigte på, tegnet ordentligt op. Det er både dette høje tings opgave at have den, og skatteydernes medvirken dertil er også fornøden. Men kendsgerningen er, at det lykkes jo i høj grad, men der er endnu områder tilbage, hvor retssikkerheden kan gøres større. Jeg tror, vi kan komme videre med det, hvis vi arbejder sammen derpå gennem nedsettelsen af et udvalg, som jeg kan støtte.

Til allersidst. Vi kan ikke støtte hr. Glistrups dagsordensforslag, allerede fordi der kan være hensyn at tage til tredjemand, selv om en skatteyder giver slip på forpligtelsen til tavshed over for ham.

Glistrup (FP):

Generationers kamp i ind- og udland for at indføre og forøge retssikkerheden for det enkelte menneske over for det kæmpemæssige, magtfulde statsapparat har centreret sig om, at der kommer størst mulig offentlighed om sagerne, så folk virkelig kan se, hvor magtapparatets misbrug finder sted, og således at der ikke træffes afgørelser i gehejme kabinetter. Derfor er tavshedspligten en fremmed fugl, når man taler om at gå ind for, at der skal gælde værdige, ordentlige retssikkerhedstilstande. Nu kommer ministeren her og siger: ja men i den administration, som han repræsenterer, vil man da i og for sig på sin vis gerne af med denne tavshedspligt, for så kunne man få frem, hvad der var kendsgerningerne, og hvad der var sandheden, og få afkræftet manipulationer på den